

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/314/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5809201644
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5809201644.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobkyne: Q. E., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., U. XX, proti žalovaným: 1/ X. Q., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., V. č. XXX/X, právne zastúpená JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom K., B. XXX/XX, 2/ G. F., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., ul. Z. č. XX, 3/ I. W., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., ul. X. č. XXX, žalované v 2/ a 3/ rade právne zastúpené AK JUDr. Jurkovec Advokát DK, s.r.o., M.R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/52/2009-468 zo dňa 12.03.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/52/2009-468 zo dňa 12.03.2014 z r u š u j e a
vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol návrh žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX pre k. ú. Y.. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť štátu trovy konania vo výške 134,62 Eur a to na účet Okresného súdu Námestovo do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným pôvodne v PK protokole č. 47 pre k. ú. Y., tak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že jej právny predchodca H. Y. svoje spoluvlastnícke podiely nadobudnuté po V. Y. v dedičskom konaní sp. zn. D 884/70 ešte za svojho života previedol rodine W., ktoré skutočnosti boli preukázané jednak tzv. predajnou zmluvou zo dňa 17.10.1993, ktorou H. Y. potvrdil prevzatie sumy 10 500,00 Kčs a 3 500,00 Kčs, ďalej potvrdením zo dňa 01.06.1995 na ktorom potvrdil prevzatie sumy 20 000,00 Sk a napokon poštovou zloženkou č. 00032 zo dňa 02.06.1995 na základe ktorej bola H. Y. zaslaná suma 30 000,00 Sk. Prevod spoluvlastníckych podielov bol preukázaný aj z čestného vyhlásenia žalobkyne zo dňa 16.07.2013, v ktorom potvrdila, že od manželov W. prevzala sumu 30 000,00 Sk za odpredanie nehnuteľnosti protokolu č. 47 k. ú. Y. a les s tým, že v budúcnosti si nebude viac robiť nároky na výplatu za odpredaj. Odpredaj spoluvlastníckeho podielu 66/240-in z PK protokolu č. 47 pre k. ú. Y. manželom W. potvrdili aj v konaní vypočutí svedkovia J. Y., ktorá sa zúčastnila rokovaní medzi H. Y. a W., ďalej brat žalobkyne X. Y., ktorý vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že na Obecnom úrade v Rabči boli spolu so žalobkyňou a ďalšou sestrou F. K., kde sa riešil rozpor o cenu pozemkov a lesa, ktoré odpredal W. ich brat H. Y.. Nepriamo tieto skutočnosti potvrdili aj svedkovia Q. Q. a X. Z., ako vlastníci susediacich pozemkov, ktorí mali vedomosť o tom, že H. Y. ich odpredal W.. Z vyššie uvedeného skutkového stavu okresný súd dospel k záveru, že X. W. a jeho manželka I. na základe uvedených skutočností boli minimálne od 01.06.1995 dobromyseľní v tom, že nadobudli spoluvlastnícky podiel 66/240-in po H. Y. v PK protokole č. 47 k. ú. Y., a teda že im tento podiel patrí. O tomto svedčí aj list H. Y. adresovaný manželom W. zo dňa 01.06.1995 a list, ktorým im zaslal dedičské rozhodnutie po svojom otcovi V. Y. na vybavenie prevodu pozemkov. Kompletná kúpa spoluvlastníckeho podielu H. Y. bola zavŕšená v roku 1995. Právne si manželia W. usporiadali vzťah k spoluvlastníckemu

podielu pôvodne patriacemu H. Y. v roku 2000 a to cez notárskej osvedčenie N 187/00, NZ 296/00 vydané Notárskym úradom v P. S. JUDr. Margitou Kakačkovou, ktoré bolo dňa 09.02.2001 zapísané v katastri nehnuteľnosti pod číslom Z 3232/2000. Následne manželia W. darovacou zmluvou zo dňa 10.07.2000 takto zapísané spoluvlastnícke podiely previedli na svoju dcéru X. W., žalovanú v rade 1/. V zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa žalovaná v rade 1/ stala vlastníčkou sporných nehnuteľnosti v priebehu mesiaca júl 2005, od kedy ich mala nepretržite v nerušenej držbe 10 rokov, a to s prihladnutím na ustanovenie § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v rade 1/ následne kúpnyimi zmluvami previedla sporné nehnuteľnosti na žalovaných v rade 2/ a 3/. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že na strane žalobkyne nie je naliehavý právny záujem na požadovanom určení (§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“), a preto jej žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o trovách účastníkov konania si podľa § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil prvostupňový súd na dobu po právoplatnosti vo veci samej. O trovách konania štátu rozhodol okresný súd podľa § 148 ods. 1 O.s.p., keď vychádzajúc z výsledku konania na ich zaplatenie zaviazal žalobyňu a to v sume 134,62 Eur.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie na základe ktorého odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil, a jej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Prvostupňovému súdu vytýkala to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj nesprávne právne posúdenie veci. V súvislosti so skutkovými závermi odvolateľka poukázala na tú skutočnosť, že notárska zápisnica N 187/2000 na základe ktorej žalovaná v rade 1/ spolu s manželom majú nadobudnúť sporné spoluvlastnícke podiely uvádza diametrálne odlišné skutkové okolnosti, ktoré mali zakladať oprávnenú držbu žalovanej v rade 1/ a jej manžela v porovnaní s tým, čo žalovaná v rade 1/ uviedla v súdnom konaní. V notárskej zápisnici sa vôbec neuvádza, že by mal H. Y. uskutočniť neprefektný prevod spoluvlastníckych podielov viacerými zmluvami, ako to tvrdili žalovaní v súdnom konaní. Okresný súd tiež nesprávne vyhodnotil obsah predložených listinných dôkazov v tom smere, či naozaj ide o dostatočný prejav vôle H. Y. previesť svoje spoluvlastnícky podiely, tiež to, či naozaj došlo k vyplateniu kúpnych cien. Nesprávne právne posúdenie okresného súdu spočíva v nesprávnom posúdení inštitútu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení vlastníckeho práva. Podľa odvolateľky jej naliehavý právny záujem na požadovanom určení jestvuje, keďže bez súdneho rozhodnutia je jej právne postavenie neisté z dôvodu, že spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam je v katastri nehnuteľnosti zapísaný v prospech žalovaných. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením žalobkyňa tiež opakovanie poukázala na rozpory v tvrdeniach žalovaných ohľadom nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Na druhej strane žalobkyňa existenciu svojho vlastníckeho práva preukázala tým, že všetky žalované pozemky boli pôvodne súčasťou pozemkovknížnych protokolov, ku ktorým zdedila spoluvlastnícke podiely. Nakoniec odvolateľka vytýkala prvostupňovému súdu aj to, že nevykonala návrhované dokazovanie v podobe výsluchu svedka X. E., pričom k nevykonaniu tohto dôkazu sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ani nevyjadril.

Žalovaní vo svojich vyjadreniach odvolací súd žiadali, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. K tvrdeniam odvolateľky uviedli, že absencia naliehavého právneho záujmu bola v konaní zistená až v jeho závere, a to po vykonaní značného rozsahu dokazovania. Takýmto postupom nedošlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Ohľadom nevypočutia navrhovaného svedka uviedli, že v prípade smrti svedka nie je možné vykonať dôkaz jeho výsluchom. Zopakovali, že právny predchodca žalobkyne H. Y. skutočne svoje pozemky v k. ú. Y., ktoré boli predmetom súdneho konania ešte počas svojho života predal, preto sa žalobkyňa nemohla v konaní úspešne domáhať určenia vlastníckeho práva k týmto pozemkom. Odpredaj sporných spoluvlastníckych podielov bol preukázaný predloženými listinnými dôkazmi a taktiež aj v konaní vypočutými svedkami. Žalovaná v rade 1/ napokon uviedla, že podľa jej názoru, nebol okruh účastníkov na strane žalovaných určený správne a preto aj z tohto dôvodu mala byť žaloba žalobkyne zamietnutá.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom podľa § 212 ods. 1 O. s. p., preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. v zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolačný súd po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu celého prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vo veci predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, a preto vec ani správne právne neposúdil.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania odvolací súd konštatuje, že medzi účastníkmi konania je sporné vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemknoknižnom protokole č. 47 k. ú. Y., pôvodne patriacim H. Y. v spoluvlastníckom podiele 66/240-in. Okresný súd žalobu žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zamietol, v podstate s odôvodnením, že jej právny predchodca H. Y. nehnuteľnosti ešte za svojho života odpredal, a to postupne v priebehu niekoľkých rokov rodine W., ktorí si následne po právnej stránke vzťah k nadobudnutému spoluvlastníckemu podielu usporiadali formou notárskeho osvedčenia v roku 2000. Z notárskej zápisnice N 187/2000, NZ 296/00 zo dňa 09.10.2000 napísanej na Notárskom úrade v P. S., notárom JUDr. Margitou Kakačkovou vyplýva, že manželia W. prehlásili, že sa cítia byť vlastníkami podielov pôvodne patriacich X. a H. Y. na nehnuteľnostiach zapísaných v protokole č. 47 pre k. ú. Y., a to na základe kúpy uskutočnenej v roku 1985. Od uvedenej doby mali nehnuteľnosti nerušene a dobromyseľne užívať a vykonávať k nim práva prislúchajúce vlastníkom. Na základe uvedených skutočností bolo vydané osvedčenie podľa Zákona č. 293/1992 Zb. o vydržaní vlastníckeho práva v prospech manželov W..

V nadväznosti na uvedené, odvolací súd konštatuje, že odvolateľka má plnú pravdu v tom, že predmetná notárska zápisnica uvádza diametrálne odlišné skutkové okolnosti, ktoré mali zakladať oprávnenú držbu žalovanej v rade 1/ a jej manžela v porovnaní s tým, čo žalovaná v rade 1/ uvádzala v prvostupňovom konaní. Tieto skutkové okolnosti okresný súd pri svojom rozhodovaní nebral v úvahu. Rozhodol preto na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. V ďalšom konaní sa okresný súd dôsledne oboznámi s predloženou notárskou zápisnicou a opätovne vyhodnotí spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam žalovanou v rade 1/ a jej manželom a to aj v nadväznosti na aktuálnu judikatúru vo vzťahu k predpokladom nadobudnutia vlastníckeho práva formou vydržania (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu 5Cdo/47/2010 zo dňa 29.03.2011).

Pokiaľ sa týka odvolacej námietky, nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov k predmetnému odvolací súd uvádza, že nie je povinnosťou okresného súdu vykonať všetky navrhované dôkazy, pretože súd rozhoduje, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 O.s.p.). V každom prípade, ale je povinnosťou súdu nevykonanie navrhovaného dôkazu odôvodniť. Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd (okrem iného - pozn. odvolacieho súdu) uvedie, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V naznačenom smere odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa náležitosti citovaného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. a preto je v súvislosti s touto vznesenou odvolacou námietkou nepreskúmateľné.

Napokon čo sa týka právneho posúdenia veci, že žalobkyňa nepreukázala vo veci naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a preto jej žalobe nebolo vyhovené odvolací súd uvádza, že ak žalobca, tak ako v prejednávanej veci navrhuje určenie svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, je na požadovanom určení vždy naliehavý právny záujem, ak má byť súdne rozhodnutie určujúce vlastnícke právo zaznamenané do katastra nehnuteľnosti a týmto spôsobom dosiahnutý stav súladu (zhody) medzi právnym stavom a stavom zapísaným (evidovaným) v katastri nehnuteľnosti. Z hľadiska uvedeného (čo napokon konštatuje aj prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia) žalobkyňa má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, avšak otázne je, či tvrdené vlastnícke právo preukázala. Tiež vo všeobecnosti v ustálenej súdnej praxi platí, že pokiaľ žalobca nepreukáže naliehavý právny záujem na požadovanom určení súd jeho žalobu zamietne bez toho, aby sa zaoberal vecnou stránkou

prejednávaného prípadu, nie je teda potrebné skúmať to, či je žaloba dôvodná podľa hmotnoprávnych ustanovení Občianskeho zákonníka..

V novom rozhodnutí prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 za : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.